

INGEZONDEN.

VACCINBEHANDELING BIJ KINKHOEST.

Aan de artikels over vaccinehandeling bij kinkhoest kan ik de volgende mededeeling toevoegen. In mijn praktijk heerschte kinkhoest; ik spoot in 22 kinderen; gevolg: gunstig beloop, duidelijke werking van het vaccin bij 16 kinderen; ongunstig beloop, geen invloed van het vaccin bij 6 kinderen.

Met VAN DER STARP kan ik het niet eens zijn, dat men nog van een gunstige werking van het vaccin mag spreken, wanneer in den tijdsduur van drie weken het aantal hevige hoestbuien van 30 per etmaal vermindert tot 2 à 3 buien, daar ik dat zonder inspuiting ook vaak heb waargenomen.

Tricht, 6 October 1926.

A. M. M. VAN DER WILLIGEN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiëele verslagen, enz..

De bevoegdheid der tandtechnici.

Hier moge het een en ander een plaats vinden uit het voorloopig verslag en de memorie van antwoord naar aanleiding van het door de regering ingediende wetsontwerp tot herziening van de uitvoering van de wet van 29 Juni 1925 1).

In het voorloopig verslag wezen vele leden erop, dat het zeker een unicum in onze wetgeving is, dat de regering een wetsontwerp indient om ongedaan te maken, wat de minister en zijn voorganger hebben gedaan tot uitvoering van een wet. Niettemin schijnt dit de eenige oplossing van de moeilijkheden, welke ontstaan zijn door de hoogst bedenkelijke wijze, waarop de bedoelde wet is uitgevoerd. In het algemeen kon men zich ook met den vorm van het ontwerp vereenigen, al schijnt het eigenaardig, dat niet wordt voorgesteld een herziening der wet van 29 Juni 1925, maar van haar uitvoering; deze vorm is echter in dit geval de eenige juiste. Verscheidene leden waren verwonderd, dat in de memorie van toelichting de indruk wordt gevestigd, dat alleen de vorige minister schuldig zou zijn aan de onjuiste uitvoering der wet, terwijl toch ook de tegenwoordige minister nog een aantal bevoegdverklaringen ten onrechte heeft verleend; immers ook bij het antwoord op de interpellatie van mevrouw DE VRIES—BRUINS verdedigde de minister nog het standpunt, dat zelfs in de onjuiste toepassing van een wet continuïteit behoort te zijn. Vele leden wenschten dan ook volledig te worden ingelicht, hoe het kon geschieden, dat de wet „veel ruimer is uitgevoerd, dan bij het tot stand komen der wet bedoeld werd”. Zij drongen er op aan, dat de desbetreffende beslissingen met de daarbij behorende stukken zouden worden neergelegd ter griffie.

Eenige leden achtten het noodzakelijk, dat in de wet zelf werd neergelegd, dat zij een uitzonderingswet is, om een precedent te voorkomen. Anders zou de wetgever op dien weg kunnen voortgaan en ook andere vastgestelde examens aan een herziening kunnen gaan onderwerpen.

Zeer vele leden konden zich met den inhoud van het wetsontwerp vereenigen. Het is toch algemeen bekend, dat aan velen de bevoegdheid tot toepassing der volledige tandprothese is verleend in strijd met de bedoeling van den wetgever. Eenige leden zouden bij de toepassing van deze revisie het belang der volksgezondheid als eenig richtsnoer willen zien gesteld. Het kwam hun niet gewenscht voor, aan personen, die ingevolge de wet van 29 Juni 1925 eenmaal de bevoegdheid tot uitoefening van de tandheelkunst verkregen hebben, die bevoegdheid weder te ontnemen, ook al zijn zij, volgens getuigenis van volkomen tot oordeelen bevoegde

1) Zie dit *Tijdschrift* 1926, II, no. 8, bldz. 885.